

Nadloga kokošjih tatov. Vsaj tedensko po enkrat slišimo v vsaki vasi, da zginejo temu ali onemu kokoši. Sumijo ljudje tatove in jim napravljajo doma preiskave; često ob takih prilikah ne le, da najdejo tatu, temveč pridejo zopet do svojih kokoši. Precej tatov so že zaprli, mora jih pa še vsaj toliko biti v zlati prostosti, ker niso tatvine nič bolj redke. V mnogih slučajih povedo otroci otrokom resnico: »Mi pa imamo v hiši v kurniku kokoši! Ata so jih prinesli, ne vem odkod! So rekli, da jih bodo prodali. Eno so pa preveč stisnili, da je poginila, pa smo jo morali doma pojediti.« Na tak način zvedo lastniki za svojo perutnino, orožniki pa za tatove. Z najstrožjimi kaznimi, kakor jih prisojajo sedaj, bodo odpravile oblasti to razvado in strast.

Tast zaklal zeta. V Grajeni pri Ptujju se je zgodil dne 8. maja ta-le krvav slučaj, ki je končal s smrtjo: Stari Fr. Dolinšek in njegov zet Franc Kolarič se nista dobro razumela, ker je zet zahteval prepis posestva na njegovo ime, a se je tast tej zahtevi upiral. Omenjenega večera je prišel Kolarič pijan domov in je napadil svojo ženo od hiše. Reva je pribežala k staršem. Mož se je pognal za begunko in udrl v tastov stan. Stari Dolinšek se je postavil nasilnežu v bran s kuhinjskim nožem. Med ruvanjem je tast zabodel zeta v trebuh tako, da je po operaciji v ptujski bolnici vsled notranje izkrvavitve umrl. Dolinšek izjavlja, da je zaklal zeta v silobranu.

Smrt služkinje na železniških tračnicah. Dne 11. maja je zadel progovni preglednik med postajama Ptuj in Moškanjci blizu vasi Podvinci na smrtno povoženo žensko, koje glava je ležala 30 m proč od trupla. V nesrečnici so prepoznali 19letno Marijo Čuš iz Dornave, ki je bila uslužbena v Spuhlji.

Umril vsled posledic zabodljaja z nožem. V bolnici v Murski Soboti je preminul dne 10. maja Franc Kristl, služitelj davčne uprave v Ljutomeru. Že

HEMEROIDI

(zlata žila)

največkrat nastanejo vsled slabega obnavljanja snovi, pomanjkanja redovite prebave, kakor tudi radi slabega mešanja in obnavljanja krvi. 6-12 tedensko zdravljenje z naravnim zdravilnim „Planinka“ čajem Bahovec bo izvrstno delovalo na nečisto kri in vsled tega nastalim škodljivim posledicam. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v plombiranih paketih po Din 20.— s napisom proizvajalca:

Lekarna Mr. L. Bahovec, Ljubljana.

Reg. br. 1349. od 6. VII. 1932.

pred tedni ga je zabodel v Strožji vasi neki Janez Pučko neznatno nad desnim kolonom. Nastopilo je s časom zastupljenje krvi, kateremu je zabodeni podlegel, ker je bil preslab za zdravniško odstranitev noge. Zapušča ženo ter šest nepreskrbljenih otrok.

Z ročico po glavi. Anton Vincek, posestnik v Stojncih pri Ptujju, se je nahajal dne 7. t. m. pri svoji sestri Ani, omoženi Janžekovič, kjer so obhajali ob priliki birme botrino. Okoli 10. ure zvečer se je nenadoma pojavil pred hišo posestnik Alojz Zemljarič iz Stojncev in začel razbijati po vratih. Ker ni nehal, je šel Vincek iz hiše, da odpravi Zemljariča zlepa od hiše. Komaj pa je stopil čez prag hišnih vrat, ga je Zemljarič udaril z ročico po glavi s tako silo, da je obležal, in že ležečega je potem še pretepal, da se ni več ganil. Pozvani zdravnik je ugotovil težke poškodbe na glavi in še ni gotovo, ako ostane živ. Orožniki so Zemljariča prijeli. Dejanje priznava, izgovarja se pa na staro sovraštvo.

Truplo neznanega utopljenca je naplavilo Drava v Rošnji pri St. Janžu na Dravskem polju. Utopljenec je moral biti že en mesec v vodi.

Župnik okraden med službo božjo. Zadnjič smo poročali, kako je obiskal uzmovič župnišče pri Sv. Urbanu med tem, ko se je delila v cerkvi sv. birma. — Med sv. mašo je dobil obisk tatu tudi g. župnik Rehar pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji. Tat je oškodoval žup-

nika in kuharico za 3835 Din. Župniku je pofatil za 300 Din drobiža, 1200 Din vredno zlato uro z verižico, dve srebrni uri, več starih zlatih ter srebrnih novcev, kuharici pa 950 Din.

Novorojenčka je vrgla zadavljenega v greznico Matilda Kolbl, dekla pri J. Holcu v Radoslavcih. Nečloveška mati je deloma priznala dejanje, podrobnosti bo še odkrila preiskava.

Požar je upepelil gospodarsko poslopje posestnika Plazla, po domače Ledineka v Ravnah pri Šoštanjju. Uničeni so spravljene poljski pridelki ter orodje.

Nevarna eksplozija praznega bencinskega soda. Dne 9. maja se je pripetila v Celju v ključavničarski delavnici Gradt izredna eksplozija. 20letni pomočnik Franc Mlakar iz Laškega in 16letni vajenec Martin Kovač iz Pečovnika sta avtogenično varila na prazen bencinski sod zunanji obroč. V sodu so se še nahajali plini, sod je razgnala huda eksplozija, ki je bila tako silovita, da je velik kos soda pognala v strop. Zračni pritisk je vrgel oba varilca po tleh. Pomočniku je posnelo na glavi kožo do kosti, vajenec si je zlomil roko in dve rebri.

Izdelovatelj 20dinarskih novcev pod ključem. V zadnji šetilki smo poročali, da so se pojavili krog Celja slabo ponarejeni 20dinarski novci. Ponarejevalca so izsledili v osebi 27letnega brezposelnega mizarskega pomočnika Antona Žnidaršiča, rojenega na No-

Letalski napad na jetnišnico.

Pred kratkem je bil izvršen na jetnišnico severnoameriške zvezne države Kansas svojevrsten napad, ki bi naj rešil dva kaznjenca. Uradniki jetnišnice so opazovali, že nekaj dni, kako je krožilo letalo po cele ure nad zavodom. Aeroplan, ki je bil ukraden v San Franciscu, ji imel kot pilota dva bivša kaznjenca kaznilnice v Leavenworthu, ki sta sklenila, da bosta pripomogla do svobode dvema tovarišema. Pred odpustom iz ječe so se prijatelji med seboj lepo dogovorili, in uspelo jim je celo, da so podkupili neka-

Pavel Keller:

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Uboga mati! Sedaj se ji ne godi hudo, sin ji pošilja mnogo denarja. In v vasi jo imajo v časteh. Za rojstni dan sem ji tudi jaz poslal karto z letnico šestdeset v zlatem. Gospod graščak in njegova hčerka Ema sta jo tudi obiskala.

»Da, kaj pa se je zgodilo z nadgozdarjevo hčerjo?«

»Umrila je. Saj je bilo dobro, da je umrla. Njen mož je bil zelo vesel. Pravijo, da jo je celo pretepal.«

»To — to je ostudno — to je prostaško — kdo pa je bil ta podlež?«

»Ne vem več; ni bil iz teh krajev.«

Tujec je sedel tiho. Oči je zapičil v mizo. Nenadoma pa je planil kvišku.

»Sedaj moram iti!«

19. nadaljevanje.

»Kam pa ste namenjeni, če smem vprašati?«

»Na kolodvor. Sedaj — sedaj s slikanjem ne bo nič. Vreme je že pregrdo. Ne ostanem v tem kraju.«

»Kar naenkrat ste tako ohripeli. Prehladiti ste se morali. Izpijte še kozarček pelinkovca.«

»Naj bo. Toda res kozarček. In sebi tudi nalijte!«

Blažun je prinesel dva kozarca, majhnega za gosta, zelo velikega pa za sebe. Nato je povedal račun, ki je bil tak, kakor v velemestnem hotelu.

»No, saj je bilo lepo, da sem vas nekoliko pozabaval, ali ne? Vedno trdim, da mora imeti gostilničar dobro blago za poštene cene, poleg tega pa še dar, da svoje goste zabava.«

Tujec ga ni poslušal. Vrgel je na mizo bankovec, pograbil klobuk, v naglici voščil lahko noč in izginil skozi vrata.

Blažun je čakal, da je tujec odšel, nato je odprl linico pri oknu in videl, da jo je mahnil proti vasi.

trajnskem, a je italijanski državljani. Stanoval je v Gaberju pri Celju, kjer je imel tudi svojo skromno ter enostavno ponarejevalnico. Z žnidaršičem je bila aretirana tudi njegova gospodinja, ki je znala, kaj da dela njen podnajemnik.

Smrtna nesreča pri delu. V železarni v Storah je priletel 48letnemu delavcu Juriju Dobrajcu velik kos lesa v trebuh in ga notrajne tako poškodoval, da je revež na posledicah umrl v celjski bolnišnici.

Smrtni padec po skalovju. 76letni prežitkar Anton Koritnik, po domače Grašičar v Podkrajju pri Hrastniku je kosil dne 10. maja resje. Pri košnji na strmini mu je spodrsnilo; padel je preko skal ter obležal mrtev.

Samomer mesarskega vajenca. 17letni mesarski vajenec Anton Šintler iz Boštanjja pri Sevnici je bil kot vajenec pri mesarju Logerju v Hrastniku odpuščen radi neposlušnosti. Potikal se je po Hrastniku in dne 11. t. m. je ob priliki prepeljave preko Save skočil iz brodarjevega čolna v reko, ki ga je odnesla.

Opasen obstrel. V noči od 10. na 11. maja sta se mudila v krčmi Klanšer na Senovem pri Rajhenburgu Leopold Sadar in žandar Novak od senovske stanice. V gostilni je pred odhodom nastal prepir. Sadar je hotel zabosti žandarja, a ta je potegnil revolver in ustrelil proti Sadarju, ki se je zgrudil, zadet skozi pljuča, želodec in čreva. Obstreljenega so prepeljali v bolnico v Brežice.

Usodepeln strel med fantevskim pretepom. V najbližji okolici Ljubljane, v Šmartnem ob Savi, so popivali fantje in krog 3. ure zjutraj je došlo zunaj na cesti do pretepa. Med ruvanjem je padel strel in zadel v desno stran prsi 20letnega posestniškega sina Iv. Miheliča. Obstreljeni je v ljubljanski bolnici izjavil, da ga je obstrelil delavec Milan Hribar.

Pesem noža. Po popivanju je došlo v Litiji med fanti radi deklet do pre-

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominkel Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

pira in pretepa na povratku iz krčem proti domu. Ivan Černe iz Vinjega vrha je potegnil nož in se je pognal v 31letnega posestniškega sina Jož. Lambergerja z Brega pri Litiji, ki mu je prismolil tri klobute. Za zaušnice je prejel Lamberger v desno stran prsi do pljuč segajočo opasno rano, katero mu je prizadjal Černe z nožem. Zaprti Černe navaja kot izgovor silobran.

Otroci vzrok požara. V Viševku pri Ložu na Kranjskem so po izpovedi pogorelega zanetili otroci ogenj, ki je uničil posestniku Jožefu Pevcu: škedenj, gospodarsko orodje, mlatilnico, slamo-reznicu in 2000 kg sena. Pogorelec ni plačal radi pomanjkanja denarja zavarovalne premije in bo skoro gotovo ob zavarovalnino.

Kdo sta bila poškodovana 11. maja v papirnici na Količevem pri Domžalah na Kranjskem delavca Miha Pirnat in Anton Korošec. Na oba nesrečnega je padel težak valj.

Lovca ustrelil po nesreči lovca. Na Križko goro na Gorenjskem se je podalo več lovcev ločeno na divjega petelina. Franc Zaplotnik, posestnik iz Gozda, je v jutranji v gori zamegljeni uri oddal strel v gibajoče se grmovje in je smrtno zadel Andreja Kuharja, ki je tudi zalezoval petelina. Po nesreči in naključju ustreljeni zapašča ženo in dva otroka.

Gospodarsko poslopje je pogorelo na Ježi, v vasi ob cesti Črnuče—St. Jakob, pri Lucmanovih. Zgorelo je 13 voz detelje, razno orodje ter precej drv. Za-

varovalnina je malenkostna. Tu gre za požig.

Strašna smrtna nesreča delavca. V železarni na Jesenicah je v noči smrtno ponesrečil 59letni strojni mazač Jože Starič. Iz neznanega vzroka je padel v bazen, poln vrele vode ter apna, in so ga potegnili čez pol ure iz bazena vsega prekuhanega. Pri mrtvem Stariču so našli, ko so ga izvlekli, žepno uro, ki je kazala 3 minute čez drugo uro zjutraj in se je morala pripetiti nesreča ob istem času. Starič je bil vdovec in so njegovi otroci že vsi preskrbljeni.

Strehe je uničil ogenj dne 12. maja na poslopjih Kosmačeve domačije na Ježici pri Ljubljani.

Vsled požara uničeno imanje. Dne 9. maja krog 11. ure v noči je vsled podtaknjenega ognja pogorelo na Okroglem pri Kamniški Bistrici dvoje gospodarskih poslopij gospodarju Martincu. V ognju je ostalo devet glav živine in en prašič. Pogorelec je prevzel šele pred dnevi gospodarstvo.

Smrtna nesreča mladega hribelazca. V Kamniških planinah je smrtno ponesrečil dne 13. maja 24letni planinec Sandi Wissiak iz Ljubljane. Wissiaka je odnesel in pokopal ogromen snežni plaz.

Zasačena pri tihotapljenju denarja. Na obmejnem mostu med Sušakom in Reko je finančna straža zaplenila neki ženski 72.000 Din, katere je nameravala iztihotapiti iz Jugoslavije v Italijo.

Strašne številke o brezposelnosti. — Mednarodni urad za delo v Ženevi objavlja, da je vseh zabeleženih brezposelnih 32 milijonov. Število onih, ki se prizadevi vsled reditelja brez zaslužka, pa cenijo na celem svetu na več nego 100 milijonov ljudi.

Zvon na Trsatu še vabi romarje k Materi bežji! Vsem številnim romarjem, ki so se zadnje dni priglasili in vpraševali, če morda ni še prepozno, sporočamo, da smo na zaprosilce že pred 14 dnevi računali in smo prosili za podaljšanje prijavnega roka. Te dni smo prejeli ugodno rešitev. Ker smo že dne

Zamišljeno je hodil krčmar po sobi sem in tja. Spravil je bankovec in izračunal, da je zaslužil nocoj devetsto procentov. Bil je zadovoljen. Nenadoma pa je obstal, se udaril po glavi in se vprašal:

»Ali ni bil to Andrej Bogatec sam?«

»Ali ni bil? — Grom in strela, seveda je bil! Odkod je le prišel? Kaj le išče tukaj?«

Ure in ure je razjedal Blažuna nemir. Končno je sklenil, da stopi drugi dan v vas in poizve. Pred vsem je hotel obiskati Bogatčevko in ji naknadno še osebno častitati k šestdesetemu rojstnemu dnevu.

Stiska.

Stiska na kmetih je bila vedno hujša. Cene njihovih pridelkov niso bile v nikakšnem pravičnem razmerju s produkcijskimi stroški. Tako ni šlo več.

»Sedaj imam novo ponudbo za svoje posestvo,« je rekel graščak svoji hčeri. »Če s tem denarjem poplačam vse svoje upnike, mi ostane

le za kosilo še in revolver. Pokopali pa me bodo na občinske stroške.«

Ema si je pokrila z rokami obraz.

»Da, tako je, draga moja! Nisva kriva midva. Ali sva morebiti zapravljala? Ali sva lenarila, zanemarjala gospodarstvo? Ne, midva nisva kriva. Oh, slaba tolažba je, da človek ni kriv, če ne gre več po tiru.«

Ema je odšla iz sobe.

Lovski pes Tref je položil smrček graščaku na koleno in ga zvesto pogledal.

»Ne, ne, stari prijatelj, tebe ne pozabim! Ne prideš v tuje roke! Toda Ema — toda Ema!«

Ema je tekla po meji čez polje, koder je bilo najbliže v mesto. Z veliko stisko v srcu. Življenje in obstanek dragega očeta v nevarnosti! Namenjena je bila k staremu Jelšnikarju, da mu po-
toži o očetovi stiski, in, če treba, da se mu vrže pred noge.

Le ene reči ne! . . .

Le ene reči ne! . . .

tere paznike. Določeno je bilo, da bosta kandidata za svedobe pod nadzorstvom podkupljene straže gotovega dne v bližini zaveda na prostem na delu. Ko ju bosta tovariša iz letala zagledala, se bosta spustila na zemljo in odpe-
ljala kaznjenca. Načrt bi bil gotovo uspeh, ako bi ne bilo ravnateljstvo letušnice v zadnjem trenutku zvedelo o nezvestobi nekaterih paznikov in jih vtaknilo pod ključ. Letalo se je pojavilo ob določenem času in dogovorjeni so se sporazumeli s pomočjo posebnih signalov; a vendar sta bila s kaznjencema na delu dva nepodkupljena pazni-

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

7. maja imeli toliko prijaviteljev-plačnikov, da je poseben vlak zagotovljen, homo sedaj lahko sprejeli še zapoznelce. Ako nas bo vsaj še 300, homo lahko imeli dva posebna vlaka: enega čez Zidanišost, enega pa čez Novomesto. Na vsak način pa bo vozil poseben vlak čez Zidanišost, da sprejmemo še Štajerce, ki jih še vedno ni dosti, da bi imeli svoj lastni poseben vlak iz Maribora. — Kdor se bo še prijavil in plačal izkaznico in voznino do 25. maja, bo šel z nami. Tudi oni, ki imajo režijsko ali svojo polovično voznino, se lahko peljejo z našim vlakom, če si poskrbijo našo izkaznico za 40 Din. — Pišite dopisnico na naslov: Romarski odbor pri »Sveti vojski« v Ljubljani, Dunajska cesta 17, da vam pošljemo brezplačno romarski list »Preporod«, kjer najdete vsa potrebna pojasnila.

Najdena denarnica. Naznanjamo, da se je našlo na velikončni pondeljek denarnico z neko svoto denarja in z 1 malim ključem. Našli so jo v gostilni pri Sv. Kuničundri v Galiciji pri Celju. Kdor jo je izgubil, jo dobi pri mežnarju Francu Špegliču pri Sv. Kuničundri.

Belo platno: domače po Din 6.50, jadransko po Din 8.—, slovensko po Din 9.50 in celjsko po Din 11.—. **Stormecki — Celje.**

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, **dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.**

Ognjeniški pepel nad Evropo.

Pred dobrim letom, aprila 1932, je prišlo do ogromnega izbruha južno-ameriških ognjenikov iz pogorja Andov. Več pokrajin južne Amerike je bilo vsled pepelnatega dežja zavrtih v popolno temo in pepela je nadeževalo nad 1 m debelo.

Po prvih vesteh o bruhanju omenjenih ognjenikov so se razširile po Francoskem strah vzbujajoče vesti, da bo-

do v zračne višine iz ognjenikov pognani oblaki prahu dosegli Evropo. Vsled prašnih oblakov bi došlo do oviranja solčnih žarkov in to dejstvo bi bilo celo ogrožalo poletno vreme leta 1932. V resnici beleži zgodovina vremena slučaje, ko so ognjeniški izbruhi odločilno vplivali na vreme v Evropi. Gre v teh slučajih za ognjeniške izmečke, ki obstojajo iz najfinejše tvarine in katere požene sila izbruha v najvišje višine. Večji delci prikolobarijo kmalu na zemljo, najmanjši pa se lahko držijo po cele mesece v zraku in prečkajo včasih celotno zemeljsko oblo.

Pretečejo celi meseci, predno doseže množine južnoameriškega pepela Evropo. Po izbruhu ognjenika Krakatau v morju južno od Indije avgusta 1. 1883 so opazovali prve prikazni omegljenja vsled bruhanja vulkana šele novembra omenjenega leta. Ogromnemu izbruhu ognjenika Katmai junija leta

vsakovrstno manufakturno blago

1912 na kanadskem polotoku Alaska so sledila značilna ognjeniška omegljenja v naših pokrajinah meseca oktobra. Dobo 3—4 mesecev pri potovanju prašnih množin so tudi ugotovili lani. Šele sedaj javljajo, da so se dne 10. julija 1932 pojavila nad špansko prestolico Madridom čudna zamegljenja, katere je povzročal iz izrednih višin prah iz ognjenikov. Tudi na Norveškem je opazil istočasno žareče oblake v noči znameniti raziskovalec severnih pokrajin prof. Strömer. Ti oblaki niso bili ničesar drugega, nego blesteče plasti iz ognjenikov v Andih v zrak pognanih množin prahu.

Redkokedaj pa se držijo mase prahu nad eno leto v takozvani stratosferi (višine razredčenega zraka). Lansko leto so trdili, da se je gibal ognjeniški prah 20.000 m visoko. Ako pa zaide ta prah v 10 km višino, v kateri se odloča vreme, jih slednje žene proti tlom. Kako neugodno vplivajo plasti pra-

hu na Evropo, dokazuje istina, da so takim pojavom vsikdar sledila mrzlejša poletja in deževne zime. Nekaj posebno izrednega je bilo poletje 1. 1912, ko so ugotovili, da je padlo izžarevanje solčne toplote za 20%.

Lansko poletje, ki je pokazalo v nekaterih dneh tekom 100 let nedosežene najvišje temperature, nam dokazuje, da je bil takrat vpliv prašnih množin zelo slaboten, kar tudi odgovarja za trdilo ameriških zemljeznancev, ki pravijo, da so bili izbruhi ognjenikov v Andih leta 1932 daljetrajni, a ni prišlo do popolne silovitosti. Koncem julija 1932 niso opazovali več po Evropi andskih prašnih plasti, so se že morale kje drugod spustiti na zemljo.

Adolf M., Celje:

Taki smo mi!

Ako bi bil pesnik, bi vsemu svetu zapel novo mogočno himno slovenske katoliške mladine; ker pa nisem, naj napišem vsaj par vrstic.

Še lansko leto, če je kdo stopil v slovenske katoliške društvene dvorane ob raznih prireditvah, se je prepričal o resničnosti Boštetelevih besed, ki jih je napisal v imenu nas mladih:

»V nas plapola
požar do neba,
v nas vre kri
mladih dni!«

Vem, trdo je bilo delo na polju katoliške prosvete, mnogo žrtev je zahtevalo. Pa slovenska katoliška mladina je pod vodstvom svojih požrtovalnih dušnih pastirjev premagala vse ovire

v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.

ka, a kljub temu se je lopovoma posrečilo, da sta neopaženo posvarila prijatelja v aeroplanu, da z zasnovanim načrtom ni povsem v redu. Letalo ni pristalo, ampak je samo križarilo nad poljem v bližini kaznilnice. Pilota sta celo streljala na paznika, eden je bil težko ranjen, drugi je odgovarjal napadalca s strelji. Strelji so alarmirali stražo v jetnišnici, ki je začela obstreljevati letalo iz strojnice in ga je tudi zadela. Po zadetih je moral aeroplan pristati na travniku. Oba pilota sta bila težko ranjena. Eden od njiju je umrl pri prevozu v bolnico. Druga

Oče ji ni bil povedal, zakaj se je bil zadnjičkrat vrnil iz mesta s praznimi rokami. Toda stari Urši je bil zaupal, in kaj bi bila ta mogla prikriti svoji oboževani Emi, katero je bila odgojila? Svečana obljuba, da bo molčala, ni pomagala nič.

Torej je Ema vedela za vročo ljubezen, ki jo je nosil v srcu mladi Jelšnikar do nje.

Strašno!

Ničesar drugega ni vedela o njem ko to, da je tih, zelo izobražen človek. Njegov obraz je bil poduhovljen, njegove roke majhne in nežne, njegove oči lepe in žalostne, čelo visoko in jasno. Moral je biti plemenit človek. Toda da bi se poročila z njim?

V romanih je večkrat zapisano, da se je tu in tam žrtvovala hči, ko se je odrekla svoji ljubezni in vzela bogatega snubca ter tako rešila svojo družino.

Gotovo je, da to niso le izmišljeni slučaji. Koliko zakonov pa je bilo sklenjenih iz resnične ljubezni? Koliko iz družabnih ozirov, ker se je zdelo tako primerno? Koliko iz stiske?

Emi pa je bilo jasno, da bi ne mogla naložiti na svoje rame take žrtve. Prodati sama sebe ne bi mogla, tudi ne za ceno očetovega življenja, še celo pa ne, če bi moralo iti v nič premoženje. Vsa njena čista narava se je upirala temu z grozo, ki ji je šibila kolena; njeno hrepenenje je bilo na potu k tistemu, ki si ga je bila izbrala, ki je v tem trenutku v belem plašču stal na kliniki pri bolniku.

Kaj ji je bil pisal v zadnjem pismu?

»Želji, da postanem zdravnik specialist, sem se moral odreči. Trajalo bi predolgo in predrago je; ne bi mogli izdržati. Ko prejmem potrdilo o praksi, bom iskal, kje bi se naselil, najrajši v majhnem kraju z okolico, kjer bi bilo kaj za služka. Živeti bova morala zelo skromno, toda živela bova srečno. Dokler bova skupaj, ne moreva biti nesrečna. In hišo si postavim, kamor se bodo lahko zatekli naši nesrečneži, če bo treba in če sami zase ne bodo mogli živeti: moja mati, tvoj oče, toda, Ema, tudi moj oče, ko pride iz ječe.«

To pismo je bila pokazala svojemu očetu.

In tako v teku let temeljito preobrazila matjuško Slovenijo v gospodarskem in prosvetnem oziru. Mnogo je v Sloveniji raznih zadrug, nešteto ljudskih knjižnic, pa tudi res dobrih ljudskih gledaliških umetnikov in tudi pisateljev ne manjka. Vse to je sad katoliške prosvete. Pa tudi v telesno-vzgojnem oziru je bil uspeh velik. Ali mar niso bili katoliški slovenski fantje tisti, ki so nam prinesli iz tujine znak zmage: kip maratonskega tekača?

In kako je sedaj? Saj sami veste, da je nehvaležnost plačilo sveta! O tem smo se prepričali letos v februarju.

Toda kljub vsem neprilikam in težavam hočemo tudi v bodoče z žilavo vztrajnostjo delati po geslu: »Bog in narod!« Slovenska katoliška mladina! Čeprav težko občutiš vso težavo razmer, vendar ne kloni glave! Saj pravi pesnik Boštele:

»Saj junak pač živi
zato, da trpi,
da smeh igra mu v očeh,
če tudi boli.«

In, ali ne pravi Prešern: »Vremena bodo se zjasnila!«? Pogumno torej pokažimo, da smo še slovenski, še katoliški! Delajmo v dobrobit matere Slovenije. Jasen bodi naš pogled v bodočnost! Nikjer ne zatajimo Slomška, Mahnič, Kreka in Jegliča! Njih duh naj nas vodi, da bomo praktični katoličani, vrli Slovenci in Jugoslovani!

Bog živi!

*

Sv. Barbara v Slov. goricah. Na praznik Vnebohoda, to je dne 25. maja, priredi naše prostovoljno gasilno društvo v društveni dvorani velezanimivo igr »Guzaj« v petih dejanjih. Ker je ta igra res lepa ter jo bodo igralci tudi dobro izvajali, so vabljeni vsi domačini in sosede od blizu in daleč! — Gasilno društvo.

Kapela. V nedeljo dne 21. t. m. pride na izlet semkaj cerkveni pevski zbor iz Veržeja. Ob tej priliki bo priredil v župni cerkvi koncert duhovnih pesmi. Na to prireditve se vas opozarja, ker bo nudila velik glasbeni užitek.

Sicer ste ta zbor že imeli priliko slišati lansko leto, toda to naj ne moti nikogar, ker bo na letošnjem koncertu izvajal popolnoma nov program, kakor je razvidno iz plakatov. Omenimo pa tudi, da se je zbor še bolj izpopolnil in tehnično izšolal. Koncert se začne točno ob pol štirih popoldne. Vstopnine ni; v kritje potroškov se bodo prosili prostovoljni prispevki. Pridite tudi okoličani, zlasti bratski pevski zbori! Na veselo svideneji!

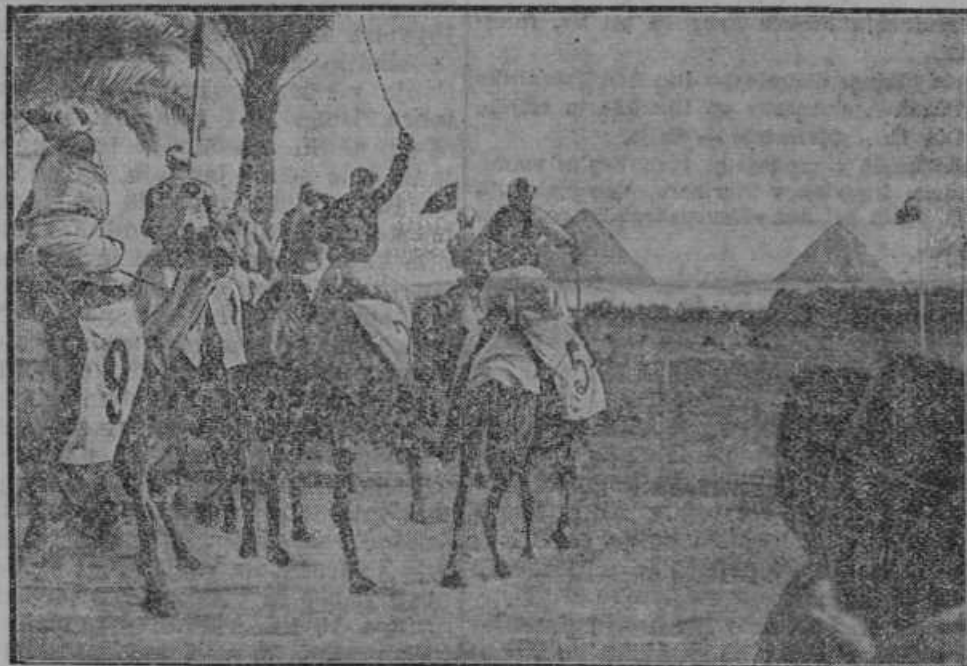
Polzela. Kmalu bo obletnica usodapolne noči, ki jo je doživela romarska cerkev na gori Oljki. Le požrtvovalnosti župljanov, tudi sosednjih župnij, predvsem pa gradbenemu odboru, se imamo zahvaliti, da se je cerkev pokrila ter da so se oltarji in zvonovi postavili na svoje mesto. Resnica je, da gre trda za denar, gotovo pa je tudi, da je še mnogo popravila pri cerkvi. Posebno zvonika glasno prosita usmiljena srca, da pripomorejo, da dobita primerno streho. Saj nas veliki zvon že na vse zgoraj jutraj vabi k molitvi, da počastimo z angelovim pozdravom njo, ki je kraljica maja. Zato priredi dekliška Marijina družba na Polzeli majniško proslavo v prid

cerkve na gori Oljki. Spored bo sledeč: predgovor in igrokaz »Slehnika«, nato deklamacije posamezno in v zboru pred kipom Brezmadežne. Pri tej majniški proslavi, ki se bo vršila na Vnebohodu Gospodov dne 25. t. m., ob treh popoldne v Prosvetnem domu, bo pel domači cerkveni pevski zbor. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Predprodaja vstopnic v gostilni Cizej. Vljudno vabi odbor.

Št. Ilj pri Velenju. Cerkveni pevski zbor bo vprizoril v nedeljo dne 21. maja, ob treh popoldan »Slehnika« v posojilnični dvorani. Zanimiva in podučna igra je povsod žela vsesplošno pohvalo. Vabimo vse prijatelje lepih iger za prihodnjo nedeljo v Št. Ilj!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v Št. Andražu pri Velenju ponovi v nedeljo dne 21. maja igro »Guzaj« ob treh popoldne v Društvenem domu. Vse prijatelje društva vljudno vabi odbor.

Dol pri Hrastniku. Naš kraj je prav daleč, zato pa tudi malokdaj pošlje kako poročilo o svojem dejanju in nehanju v svet. Da pa ne bi kdo mislil, da se je ohladila naša ljubezen do dela, vam poročamo, kako se tuka

Kamelske dirke v bližini piramid v Egiptu.

Njegovo nagubano čelo je prebledelo.

Vedela je, kaj je vstalo za tem čelom moža, ki je bil vedno živel gosposko. Upokojenec pri vaškem zdravniku! Da bi živel s kmetico, ki je bila izdelana do smrti? Da bi živel z odpuščenim kaznjencem, pa naj je bil že kriv ali ne?

Tak naj bi bil konec njegovega življenja?

Ne!

Revolver. Poslednja rešitev!

Ema je bila pobožna. Njena rajnica mati, katero je iskala sedaj s svojimi vernimi mislimi v tih, blaženi deželi, ji je vcepila globoko v srce, da poslednja rešitev ne sme biti revolver, temveč da je poslednje pribežališče usmiljeni Bog. —

Ob robu gozda si je zasopla odpočila.

Srce ji je bilo preburno; sedla je na parobek.

Ali je bila bojazljiva? Ali ni čutila nobene ljubezni, je bila sebična? Ali se ne bi mogla žrtvovati, kakor se je žrtvovalo že toliko žena pred njo? Ali bi se ne uvrstila v množico tistih mučenic, ki so hodile v življenju s sklonjeno, trpečo glavo, nad katero je vendar tiho žarel svetniški soj? Ali ne bi hotela rešiti svojega očeta?

Ne, ni hotela.

Kajti ni mogla.

Bilo ji je jasno. V njenem srcu je vladal veliki zakon čistobe in zvestobe.

In tako se je moralo dovršiti vse, moralo je priti, česar ni bilo mogoče preprečiti več.

Uhogi oče!

»Oh, oprostite! Nisem se nadejal...«

Ema se je močno prestrašila. Pred njo je stal tisti, pred katerim je bila ravnokar zbežala v smrtnih stiskah svojega ženskega čuvstva — Ludovik Jelšnikar.

»Oprostite,« je jecljal in držal klobuk v roki.

»Že grem.«

Okrenil se je.

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1933

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Cena Din. 2.—.

ranjenca so zaslišali in njegova izpoved je izpopolnila sliko o zelo drznem, a ponesrečenem osvobodilnem napadu.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda D 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor.

Upravništvo.

Inserirajte!